

F. t. I. vedr. miljøskader m.v.

etablering eller forbedring af andre, sammenlignelige naturressourcer. Fastsættelse af de eventuelle supplerende foranstaltninger og af kompenserende foranstaltninger skal om muligt ske ved hjælp af en såkaldt ækvivalensvurderingsmetode.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 1.2.3. og 2.4. for en nærmere redegørelse for fastlæggelsen af de primære, supplerende og kompenserende foranstaltninger, og en kort beskrivelse af de væsentlige elementer i de såkaldte ækvivalensvurderingsmetoder og de kriterier, som miljøministeren skal overveje ved afgørelsen af, hvilke afhjælpende foranstaltninger der skal iværksættes.

Til stk. 2

Det foreslås, at jordforureninger, der indebærer en miljøskade på jord, ikke skal afhjælpes efter direktivets regler om afhjælpende foranstaltninger over for miljøskade på jord, men skal afhjælpes af den ansvarlige for egen regning efter bestemmelser svarende til bestemmelserne i den gældende jordforureningslov om påbud om afhjælpning af jordforurening. Som beskrevet ovenfor under de almindelige bemærkninger fastsætter miljøansvarsdirektivet alene krav om at de afhjælpende foranstaltninger skal fjerne den betydelige risiko for menneskers sundhed i forhold til lovlig eksisterende og allerede godkendt planlagt anvendelse af arealerne, mens dansk ret indeholder krav om genopretning af den hidtidige tilstand eller tilsvarende foranstaltninger.

De gældende danske regler går i denne sammenhæng videre end miljøansvarsdirektivet, og det foreslås, at de danske regler fastholdes for at sikre, at det eksisterende danske beskyttelsesniveau bevares.

Det forventes, at miljøministerens beføjelse efter bestemmelserne i § 22 vil blive delegeret til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet.

Til § 23

Efter denne bestemmelse skal miljøministeren kunne træffe afgørelse om, hvilken miljøskade der skal afhjælpes først, hvis der er indtruffet flere miljøskader på en sådan måde, at omstændighederne betinger, at afhjælpende foranstaltninger efter § 22 ikke kan gennemføres samtidigt. I denne afgørelse skal der tages hensyn til bl.a. de berørte miljøskaders art, udbredelse og alvor, samt mulighederne for naturlig reetablering og risikoen for menneskers sundhed.

Det forventes, at miljøministerens beføjelse efter denne bestemmelse vil blive delegeret til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet.

Til § 24

Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i den gældende jordforureningslovs § 44.

Til stk. 1

Efter bestemmelsen kan der meddeles påbud, uanset om påbudsadressaten har rådighed over ejendommen. Bestemmelsen tager sigte på tilfælde, hvor miljøskaden eller den overhængende fare for miljøskade ikke (kun) berører en ejendom eller ejendomme, som den eller de ansvarlige ejer eller på anden måde råder over.

Påbud, der udstedes i medfør af §§ 19, 21 og 22, jf. § 24, stk. 1 er dog betinget af, at der udstedes tålepåbud efter § 24, stk. 2, medmindre den, der ejer eller har anden råderet over den berørte ejendom, giver samtykke til den eller de ansvarliges adgang til ejendommen. Formålet hermed er at sikre, at den, der modtager et påbud efter forslagens §§ 19, 21 og 22 har den rådighed over påbuddets genstand, der efter forvaltningsretten er en nødvendig forudsætning.

Til stk. 2

Det følger af bestemmelsen i stk. 2, at miljøministeren kan påbyde grundejeren eller anden rådighedshaver at tåle, at de ansvarlige iværksætter undersøgelser eller forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger på ejendommen. Eksempelvis vil en ejer eller en lejer kunne påbydes at tåle sådanne foranstaltninger, selv om foranstaltninger vil kunne genere den virksomhed, der udøves på ejendommen.

Da lovforslagets beskyttelsesinteresser også omfatter situationer, hvor miljøskaden ikke udgør nogen trussel mod andre (almenvellet) end ejeren selv, er bestemmelsen ensbetydende med, at ejeren kan tvinges til at afgive rådighed af hensyn til egen sundhed.

Adgangen til at udstede påbud skal administreres i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper og grundsætninger, herunder proportionalitetsprincippet. Det må antages, at omfanget af de eventuelle omkostninger for grundejere eller rettighedshavere i nogle tilfælde afhænger af, hvornår foranstaltninger efter loven gennemføres. Dette kan medføre, at påbudte foranstaltninger forudsættes gennemført på det tidspunkt, hvor de økonomiske omkostninger for grundejeren eller rettighedshavere må forventes at være mindst mulige.

Formålet med stk. 2 er at sikre, at en ejer eller bruger ikke kan forhindre de ansvarliges undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af en miljøskade med den virkning, at miljøministeren ikke kan påbyde den ansvarlige de nødvendige foranstaltninger efter denne